

S. Jensen, N. Petersen, S. Andersen og M. Andersen (Kbhvs. N. 3):

Den sidste Deel af § 6 efter Ordene „og som derhos“ i 9de og 10de Linie bortfalder, og der indsættes:

a) naar Paagjældende har taget Examen ved Søcadetacademiet som Søofficer, enten har gjort et Tojt i denne Egenkab, eller faret som Styrmand i den Fart, som er omtalt i § 5, eller eet Aar som Skibsfører i den i § 3 omtalte Fart;

b) naar Paagjældende i Overensstemmelse med den foregaaende Paragraph har vundet Afgang til at fare som første eller eneste Styrmand, enten har faret som Styrmand mindst i eet Aar paa de i § 5 nævnte Farvande eller i ligesaa lang Tid været Skibsfører i den i § 3 nævnte Fart.

ad § 10.

2) Af Indenrigsministeren: „Intet Skib . . . udelareres“ forandres til: „Intet dansk Skib maa udelareres fra nogen Havn i Kongeriget“.

Efter § 15.

3) Af Indenrigsministeren:

Efter § 15 indsættes en ny § 16:

Indenrigsministeriet bemhindiges til med Hensyn til Skibe, som ere hjemmehørende i Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsten, i fornødent Fald at gjøre Undtagelse fra denne Lovs Forskrifter.

Bestages dette Forslag, bliver § 16 forandret til § 17.

Samtlige de stillede Endringsforslag tillige med de Paragrapher, hvortil de hørte, og Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Et under Forhandling.

Indenrigsministeren ad interim:

De af mig stillede Endringsforslag ere allerede motiverede ved anden Behandling. De have deres Oprindelse fra de Betæneligheder, der dengang bleve gjorte gjældende, hvilke jeg til-

deels fandt velbegrundede og derfor nu har søgt at afhjælpe ved de af mig stillede Forslag. — Saavidt jeg skjønner, er det til § 6 stillede Endringsforslag ikke andet end en ganske simpel Redactionsforandring, der sigter til at bøde noget paa det meget vanskelige og indviklede Sprog, der fandtes i Lovforslaget, saaledes som det var affattet ved anden Behandling.

Sjæberning: Det er ganske rigtigt, som den ærebe Minister sagde, at Forslaget under Nr. 1 til § 6 kun er en Redactionsforandring; det indeholder det Samme som Paragraphen og udtrykker det, som jeg haaber, paa en tydeligere Maade.

Lange: Naar § 1 i det foreliggende Lovforslag lyder saaledes: „Det skal herefter være Enhver tilladt at ernære sig ved vidtløftigt Fiskeri, samt ved at fare som Matros eller i en mere underordnet Egenkab med Skibe og Vaade af enhver Art og Benævnelse“, forekommer det mig tvivlsomt, om ogsaa Udskendte, som opholde sig her og søge Erhverv, kunne være indbefattede derunder, og om Lovens af 13de September 1855, der lyder saaledes: „Det skal herefter, naar et dansk Skib udredes fra et Sted i Kongeriget, være tilladt dertil at forhyre ogsaa fremmede Søfolk, dog at, foruden Skipperen og Styrmandene, Halvbelen af Skibsmandskabet skal bestaae af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarki“ — kan antages derved at være ophevet, saaledes at det hele Skibsmandskab efter Omstændighederne kunde komme til at bestaae af lutter fremmede Søfolk. Naar man seer hen til Grundene til den nævnte Lov, vil man let finde, at der paa den ene Side er at tage Hensyn til, at Skibsførerne ikke skulle sættes i Forlegenhed, naar de ikke kunde tage andre end søindrullerede Folk, og paa den anden Side, at disse, som efter Anordningen af 8de Januar 1802 § 4 dengang vare eneberettigede til al Søfart, ikke skulde lide større Indgreb i deres Næringsvei end nødvendigt. Nu bliver Søværningen fri for Alle, og det kunde altsaa synes, at en Skibsfører kunde tage saa mange fremmede Søfolk, han vilde, saa meget mere som noget lignende gjælder om andre Nærings-